Проців Олег Романович

Фарисеї лицеміри та книжники сучасного публічного управління у галузі мисливства

У Старому Завіті (Буття 1:28) вказується, що Бог дав усьому людству у користування та для догляду тваринний світ, створений раніше, ніж людина: «Пануйте над рибами, що в морі, над летючими створіннями, що в небі, і над усіма живими створіннями, що рухаються по землі». Але панування над тваринним світом, відповідно до духу Біблії, це – перш за все піклування за творінням Божим. Бог дозволяє людям вбивати тварин. В Старому Заповіті Буття (9:3) говориться: «Я даю вам на їжу всіх живих тварин». У книзі Буття 9:3 зазначається «Усе, що плазує, що живе воно, буде вам на їжу. Як зелену ярину Я віддав вам усе». Та й засновник Християнства Ісус Христос (Івана 21:4) «допомагав своїм учням ловити рибу, яку вони пізніше їли».

У Біблії розрізняються свійські тварини та дикі тварини (Буття 1:25) «Бог створив на землі диких тварин за їхнім родом, домашніх тварин за їхнім родом та всіх тварин, що повзають, за їхнім родом. І побачив Бог, що це добре». Передбачаючи, що людство не буде належно використовувати тваринний світ у Псалмі 147:9 вказується: «Дає поживу тваринам і всім птахам, що прославляють Його», а Ізраїльський цар Давид промовив у молитві: «ти оберігаєш і людину, і тварину» (Псалом 36:6), а перед тим як знищити злих людей у всесвітньому Потопі, Бог подбав про порятунок вісьмох людей та всіляких тварин (Буття 6:19).

У цьому контексті слід відзначити, що за біблійними притчами Старого Заповіту до гріхопадіння Адама та Єви люди жили в раю нарівні з тваринами у досконалості й абсолютній гармонії, так як їм не потрібно було навіть думати про їжу. Про те, що людина може належно піклуватись про тварин, коли слухає Бога свідчить і той факт, що Бог хотів, щоб Адам співпрацював з ним: «привів [тварин], щоб побачити, як він їх кликатиме» (Буття 2: 19). Лише після гріхопадіння наших прародичів їхній гріх наклався також на весь тваринний світ. Тож у Біблії відзначається, що Бог через ушкоджену людську природу поклав ворожнечу між людьми та тваринним світом. Пророк Ісаї, говорить: «Вовк і ягня будуть пастися разом, і лев, як віл,

буде їсти солому, а для змія порох буде їжею: вони не будуть чинити зла і шкоди» (Іс. 65:25).
Цю ж тезу у Новому Заповіті підтверджує апостол Павло: «Бо знаємо, що всі істоти разом стогнуть і мучаться донині» (Рим. 8:22). Він підтверджує, що Адам став причиною вигнання з Раю тваринного світу: «Тому що створіння підкорилося суєті не добровільно, а з волі того, хто його підкорив» (Рим. 8:20),

Тому Бог поклав на Адама, який спочатку сам став рабом суєти, тління і смерті, увесь створений ним світ на піклування. Адам (а в його особі – все суспільство) поставлений бути добрим господарем над усім тваринним світом. Тож біблійні оповідання ще раз показують людині, яка через первородний гріх є головним винуватцем свого важкого стану, що вона знаходиться перед тваринним світом в неоплатному боргу.

В Україні дичина та риба, які складають основу тваринного світу, є природним ресурсом з певною особливістю, яка полягає в тому, що для її вирощування людина практично не докладає зусиль. Релігійні погляди дають публічному управлінню принципи щодо власності на дичину та рибу й способи її привласнення. На даний час в Україні діють два Закони, які врегульовують відношення між людиною та тваринним світом – «Про тваринний світ» і «Про мисливське господарство та полювання».

Алгоритм взаємовідносин між суспільством та тваринним світом виписано за біблійними принципами, але його правозастосування викликає певні застереження. Власне фарисейство нівелює як закони Божі, так і світське законодавство. Моральне вчення фарисеїв відзначалося вузьким формалізмом і дріб’язковістю, чим підпорядковувало виконання закону букві закону (обрядовості), яка не служить ні справедливості, ні Богу: «Сліпі вожді, які відцiджують комара, а верблюда поглинають» (Мф. 23;24). Уся ця фарисейська зарозумілість виразно висвітлена в євангельській притчі про митаря та фарисея (Лк. 18; 9—14).
Сучасні фарисеї землі української дотримуються стандартів філософії та поведінки своїх духовних батьків: «Уподібнюєтесь до пофарбованих гробів, які зовні здаються гарними, а всередині повні мертвих костей і всілякої нечисті» (Мф. 23;27). І наші «пророки» проповідують, що якби такі, як вони керували

Україною, то вони б виконали плани Хрущова – і перегнали б Америку. І ці фарисейські прийоми гібридної війни успішно застосовуються в умовах сучасної України, коли «проповіді» проголошуються – ні не з колорадською стрічкою, а у гарній вишиванці, прекрасною українською мовою, зі згадкою про Бога та з запевненнями у вірності українській ідеї. До речі, власне й фарисеї були найбільшими прихильниками національного відродження та були вороже настроєні до римлян. «Горе вам, фарисеям..» (Лк. 11:43). Диявол вам батьком, тож волите за волею батька вашого чинити. (Йоана 8 – 44)». Головний за ієрархією сатана **Люцифер – «світлоносний», є найбільш досконалим та мудрим ангелом**. Тільки власне свою мудрість використовує, щоб відірватись від Бога. Сучасні адепти Люцифера, без перебільшення, надзвичайно освіченні особи– кандидати наук, магістри, при чому мають не одну вищу освіту. Бог, як і наше суспільство, сподівався на те, що ці особи вірою і правдою будуть служити добру, справедливості. Але сучасні «книжники» використовують знання не для того, щоб застосувати його для виконання вимог законодавства, але для того, щоб аргументувати неможливість його виконувати. В цьому я мав можливість переконатись на власному досвіді. Як правило, на мої звернення практично всі органи публічного управління знаходять «буквонорми» в Конституції, яка визначає, що Україна є правовою державою, і необхідно дотримуватись законодавства. Але ці «буквонорми» не дозволяють їм нічого робити.

До прикладу, Івано-Франківська обласна рада аргументує небажання втрутитись в ситуацію щодо користування мисливськими угіддями статтею 19 Конституції: «Посадові особи повинні діяти лише на підставі, в межах повноважень та в спосіб, передбачений Конституцією» (лист від 26.11.2019 р.). І при цьому відповідно до статті 22 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» ухвалює рішення про надання у користування мисливських угідь, тобто, управляє сервітутами земельних ділянок щодо користування мисливством на території Івано-Франківської області, а ще відмовляється контролювати своє рішення, перекладаючи свої функції на Держлісагентство України (Лист 16.12. 2019 року). А ще у іншій відповіді від 22.08.2019 року повідомляється: «Водночас повторно інформуємо, що у разі надходження обгрунтованих пропозицій від обласної державної адміністрації, обласна рада розгляне їх у межах наданих повноважень». На моє

переконання, якщо б чиновники з обласної ради дійсно бажали б дотримуватись законодавства, поповнювати бюджет та й зрештою дійти до справедливості, вони б зійшли з п'ятого поверху на третій до облдержадміністрації і не чекали б від них «обгрунтованих пропозицій», які ніяк не можуть дійти, бо так як обласна рада «хоче отримати», так облдержадміністрація «хоче направляти». Що ж, як бачимо, Івано-Франківська обласна рада має аж три різні відмовки, щоб аргументувати свою бездіяльність. Як на мене, таке ритуальне дотримування законодавства відповідає лицемірам де формальне дотримання не відповідає принципам справедливості та служінню людині. Саме такий приклад фарисейства, який прижився в сучасному державному управлінні, описано наступним чином: «Якось у суботу Ісус проходив пшеничним полем, а учні по дорозі почали зривати колоски та їсти зерно. Дехто з фарисеїв запитав Ісуса: «Поглянь, чому вони збирають зерно? Хіба Закон Мойсеїв не забороняє робити це в суботу?» У відповідь Ісус сказав їм: «Хіба ви не читали, що зробив Давид, коли він і його супутники зголодніли? Й Ісус додав: «Субота створена для людини, а не людина для суботи. Тож Син Людський — Господь і над суботою» (Євангеліє від Марка 2:23-28). «Годиться в суботу чинити добро чи зло, спасти життя чи погубити? Вони ж мовчали» (Євангеліє від Марка 3. 1-12.).

Наші чиновники – гарні маніпулятори, які навчились у біблійного Адама та Єви перекладати свою вину один на одного. Єва звинувачує змія, забаганки якого вона виконала – «Змій обманув мене, і я їла» [Бут. 3:13], Адам звинувачує жінку, яка дала йому заборонений плід– «Жінка, яку ти дав мені, щоб була зо мною, дала мені з дерева, і я їв» [Бут. 3:12].

Яскравий приклад тому є відповіді службових осіб державних установ на мої звернення щодо невиконання вимог оплати за користування мисливськими угіддями. Так, Івано-Франківському обласному управлінню лісового та мисливського господарства заважає невизначеність у цьому питанні, яка панує на загальнодержавному рівні (лист від 27.09.2019 року № 06-21/71-1330). Але на центральному рівні влади думки з цього питання зовсім протилежні від регіональних керівників. Так, Міністерство аграрної політики та продовольства України (лист від 09.08.2019 року № 37-13-11/16961) і Державного агентства лісових ресурсів України (лист від 25.09.2019 року № 03-16/7555-19) вказують, що все нормально і невизначеності на загальнодержавному рівні щодо плати за користування мисливськими угіддями не існує. **Івано-Франківська ОДА,**

щоб знайти формальну можливість та затягнути час не виконувати вимоги законодавства, направляє листи, щоб Міністерство аграрної політики та продовольства України та Держлісагентство надали роз'яснення чинного законодавства.
В подальшому Івано-Франківська ОДА (лист 06.08.2019 № П-15/1250) повідомила, що відмовляється виконувати свої функції у зв'язку відкриттям кримінальної справи стосовно службових осіб Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства. Фантазії Івано-Франківської обласної державної адміністрації, щоб обгрунтувати причину невиконання вимог законодавства, спонукають написати листа до Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України з вимогою розробити положення про плату за користування мисливськими угіддями (лист 04.11.2019 року), і це при тому, що, як я вже зазначав, дане Міністерство дало відповідь, що жодних додаткових механізмів регулювання не потрібно.

Щоб не виконувати вимоги законодавства в одному відомстві, центральний орган виконавчої влади та його ж територіальні органи мають різне трактування. Так, Державне агентство лісових ресурсів у (листі від 11.03.2019 р. № 03-14/1818-19) визначає: «Законом не передбачено прийняття додаткових нормативно-правових актів для встановлення розміру та порядку внесення плати за користування мисливськими угіддями». Територіальні органи агентства мають відмінну думку від свого керівництва, а саме – Закарпатське ОУЛМГ вказує цитую: «Чинним законодавством не передбачено отримання коштів державними лісогосподарськими підприємствами за надання мисливських угідь у користування» (лист від 14.05.2019 року № 02.3-57-719); Тернопільське ОУЛМГ листом від 14. 05.2019 року № 03-3/559 вказує, що плата за користування мисливськими угіддями не стягувалась у зв'язку з відсутністю встановлених та затверджених нормативних розрахунків».

Норми законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями існують вже 5 років, але їх виконувати ніхто й не збирається, і суспільство щороку за мінімальними підрахунками втрачає по 1 млрд, грн. тоді як у Німеччині до публічного бюджету поступає 340 млн євро. Перевірки виконання цих вимог здійснює Державна аудиторська служба України, податкова, Державне агентство лісових ресурсів

України, екологічна інспекція, а виконання вимог законодавства покладено на Кабінет міністрів України, обласні державні адміністрації, обласні ради. Врешті керівництво державних підприємств. Не знайшлось жодного чиновника, який би підняв питання виконання вимог чинного законодавства, а вміння маніпулювати при правозастосуванні на сучасному етапі розвитку публічного управління визначає рівень професійної придатності сучасного державного службовця. Такі факти спостерігаються й на найвищому рівні державного управління, напр., прем'єр-міністр України намагався маніпулювати даними для представлення економічної ситуації президенту України. Але це гріхопадіння було відразу викрито іншими маніпуляторами, які цей факт зафіксували на мікрофон, що спричинило відсторонення маніпулятора.

Тож порядки, які панують в державному управлінні, можна порівняти з тими, які були у Содомі та Гоморрі. Батько всіх віруючих Авраам, **заступаючись за Содом і Гоморру, просив Господа не знищувати міста з усіма мешканцями, якщо там знайдеться 10 праведників, але їх там не було (Буття 18, 20-33), і «**Господь зіслав на Содом та Гомору дощ із сірки й вогню Господнього з неба, і винищив ті міста й усю долину та й усіх мешканців цих міст із тим, що росло на землі» (Бут. 19: 24-25).

Як бачимо, немає й жодного праведника у нашій публічній службі, а в результаті розбалансоване суспільне життя, що призвело до втрати територій, статусу найбіднішої та найбільш корумпованої країни Європи, втрата суверенітету у фінансовій сфері та все більша залежність від інших держав. Тож не потрібно бути великим пророком, щоб спрогнозувати, чим це може закінчитись, якщо українське суспільство, яке є джерелом влади, не спам'ятається, так як державна служба є віддзеркаленням суспільства.

Хочу зазначити, що у статті я не вказую жодне прізвище чи посаду, не збираюсь судити людей, щоб не уподібнитись до фарисеїв. Але власне засуджувати гріхи не те що можна, але й потрібно для суспільного блага, тим більше, якщо це подвійні гріхи – не лише стосовно невиконання Божих заповідей, але й стосовно до невиконання світських. Адже присяга державного службовця визначає: «Усвідомлюючи свою високу

відповідальність, урочисто присягаю, що буду вірно служити Українському народові…». Реалії суспільних відносин в Україні вказують, що світські суди сучасним фарисеям, лицемірам та книжникам з публічного управління не загрожують, бо вони не здатні відділяти «овець від козлів» (Матвія 25:31—46), але на «Страшному суді» можуть почути неприємний для себе вирок «Я ніколи не знав вас. Ідіть геть від Мене, ви, хто живе неправедно!» (Євангеліє від Матвія 7: 23). Гріх фарисейства не відноситься до смертних гріхів, який автоматично відлучає людину від церкви. Людина, поки жива може все ще направити, а головне для неї– не впадати у розпач. Українці які довірили природні багатства (популяцію дичини, мисливські угіддя) очікують від службових осіб органів публічного управління, щоб через управління суспільними процесами вони приносили плоди для порівняння «Тим Отець мій прославляється, коли ви плід щедро приносите». Євангелія від Йоана 15-8.

На жаль у галузі мисливського господарства службовці принесли плід, але не Богу, а Люциферу через світлоносну – продуману корумпованість у господарській сфері збитковості, тінізації, безробіття, а у екологічній зменшення популяції дичини від 100 до 500 разів ніж в наших європейських сусідів.

Проців Олег